

Oređownik

Starostwa i Wydziału Rady powiatowej w Mielcu.

Wychodzi 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna u. zędowa 6 Zł.
" " prywatna 7 Zł.

ODPIS.

Obwód Komisarzski Ochrony Lasów Nr. 2. w Tarnowie. L: 106/30. Tarnów, dnia 21 marca 1930 W sprawie służebności w majątkach leśnych powiatu.

Do Pana Starosty powiatowego w Mielcu.
Proszę Pana Starostę o wydanie polecenia wszystkim gminom w powiecie nadesłania do tut Obwodu Komisarzskiego, nazwy, powierzchni i nazwiska właściciela majątku leśnego znajdującego się w danej gminie z zapodaniem, czy nie ciąży na danym majątku jakakolwiek służebność, jak np. pobór drzewa, zbieranie gałęzi, pasza bydła, pobór trawy, kamieni, piasku, jagód, grzybów i t. d.

Powyższe dane mają służyć do ewidencji tut. Obwodowi Komisarzskiemu oraz wysłania sprawozdania do Ministerstwa Rol.

Komisarz Ochrony Lasów: Inż. Wallisch.
L: XVII-33/30. Mielec, 1/9 1930

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości i natychmiastowego przesłania sprawozdania wprost do „Obwodu Kom. Ochrony lasów w Tarnowie“.

ODPIS.

Krakowski Urząd Wojewódzki. Kraków, dnia 11 lipca 1930 r. L.O.S.X-45/1 1930. Włóczęgostwo i wyłudzenie wsparć.—

Do Panów Starostów Powiat. Okręgu Województwa Kraków i Magistratu stoł. król. miasta Krakowa.

Według doniesienia interesowanych gmin włączają się po kraju i wyłudniają pod rozmaitemi pozorami wsparcia na rachunek swych gmin przynależności względnie zamieszkania, następujące osoby:

1) Wiśniewska Julia, zamieszkała w Trzebini, p.g.w. Chrzanów. 2) Połaniec Antoni Stanisław z Olshany, pow. Nowy Sącz, przebywający od kilku lat na Kresach.

O powyższem zawiadamiam z prośbą o wydanie stosownych zarządzeń z uwagą, że udzielone ewentualnie wymienionym osobom wsparcia, nie będą zwracane przez interesowane gminy.

Za Wojewodę: Dr. Macko.

L: XI-209.

Mielec, dnia 38/8 1930 r.

Wszystkim Zwierzchnościom gminnym w powiecie do wiadomości.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: XLVIII-305/30

Mielec, dnia 10/IX 1930.

Ministerstwo Roln. okólnikiem z dnia 20/VII 30. L: 3470-W.I. intymowanym reskryptem Pana Wojewody z dnia 20/VIII 1930 LXIII-166/30 stwierdziło, że świadectwa miejsca zamieszkania pochodzenia zwierząt wystawiane są częstokroć na niewłaściwych wzorach bez daty lub z poprawkami nie omówionymi, przedawnione, lub zmienione przez strony z przerebieniem treści.

Wobec powyższego zaznaczam, że zwierzęta zaopatrzone w świadectwa miejsca pochodzenia nieodpowiadające przepisom będą traktowane jako zwierzęta niezaopatrzone w świadectwa, a winni będą pociągani do odpowiedzialności Admin. karnej.

Powyższe należy podać do powszechnej wiadomości i zawiadomić osoby upoważnione do wydawania świadectw miejsca pochodzenia.

Starosta powiatowy: **Balicki.**

Rada powiatowa.

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 3879-P-II.

Mielec, dnia 29/8 1930.

W myśl art. 8. ustęp 2. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości i Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 28 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47. poz. 384) o doręczaniu przez pocztę Pism sądowych w sprawach karnych, pisma te w wypadkach niedoręczenia ich przez listonosza pocztowego, pozostawia listonosz w miejscowym urzędzie gminnym (magistracie lub komiserjacie, ekspozyturze magistratu)

Wbrew temu postanowieniu zdarzają się wypadki, że urzędy gminne odmawiają przyjmowania takich listów od poczty.

Powołując się na cytowane na wstępie rozp. Min. Poczt i Telegrafów Tymczasowy Wydział powiatowy zwraca na przyszłość uwagę Zwierzchnościom gminnym by podobne wypadki jak powyższy na przyszłość nie miały miejsca.

Powyższego dopilnuje każdorazowo p. Inspektor samorządowy przy sposobności pobytu w gminach.

ODPiS

Ministerstwo Spraw Wewn. Warszawa, dnia 21. lipca 1930 r. Nr. SS. 890/I Okólnik Nr. 134. P. W sprawie jednorazowej renumeracji dla pracowników komunal, Do PP. Wojewodów wszystkich z wyj. P. Wojewody Śląskiego.

W ostatnich czasach w poszczególnych związkach komunalnych zapadały uchwały w sprawie przyznania pracownikom komunalnym renumeracji w wysokości pół-względnie jednomiesięcznego uposażenia. W związku z powyższym Ministerstwo Spraw Wewn. powiadamia, że stałe wypłacanie pracownikom samorządowym zapomóg, czy to w formie 13-tej pensji, czy też pod jakąkolwiek inną postacią nie znajduje oparcia w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospol. z dnia 30 grudnia 1924 r. o dostosowaniu uposażenia funkcjonariuszów państw. (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073).

Z tego powodu uchwały związków komunalnych, wprowadzające stałe co roku powtarzające się zapomogi względnie zasiłki, przybierają charakter stałego podwyższenia uposażenia pracowników komunalnych i jako takie są pozbawione podstawy prawnej.

Ministerstwo Spraw Wewn. natomiast jest zdania, że przyznawanie przez związki komunalne ogółowi swych pracowników, a więc niekoniecznie indywidualne—jednorazowych zasiłków nie sprzeciwia się obowiązującym przepisom, o ile nie nosi charakteru stałego podwyższenia uposażenia.

Oдноśne uchwały związków komunalnych, przyznające pracownikom komunalnym tego rodzaju zasiłki, o ile znajdują pokrycie z oszczędności budżetowych, nie powinny być przez władze nadzorcze kwestjonowane.

Za Dyrektora Departamentu: Podwiński m. p.
Naczelnik Wydziału

L: 3898-P-I. Mielec, dnia 30/8 1930
Zwierzchnościom gminnym (wszystkim) przesyła T. Wydział powiatowy odpis reskryptu Ministerstwa Spraw Wewn. z 21/VII 1930 r. Nr. SS. 890/I podany reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z 22/VIII. 1930 r.
L: X-S5, do wiadomości i zastosowania się

Do wszystkich Zwierzchności gminnych w powiecie.

L: 3513-P-I. Mielec, dnia 21/8 1930.

Kasa im. Mianowskiego (Instytut popierania nauki) otrzymywała od szeregu lat od wielu pow. związków komun. i od większych gmin miejskich subwencje, które w budżecie tejże instytucji stanowiły—aczkolwiek skromną, lecz stałą i dla niej ważną pozycję.

Zarząd powyższej instytucji wyraża obecnie obawę, że wskutek mojego zarządzenia, zawartego w okólniku z dn. 21 lutego b. r. Nr. 23, aby w budżetach związków komun. nie prelininowano wydatków na cele niezwiązane ściśle z zadaniami tychże związków, cofnięt—zostaną przez związki komun. subwencje, udzielane dotąd Kasie im. Mianowskiego, która w bieżącym roku administracyjnym dozna przez to znacznego uszczuplenia dochodów.

Z uwagi na to, że Kasa im. Mianowskiego stała się od czasu odbudowania Państwa Polskiego centralną instytucją popierania twórczości naukowej w całej

Rzeczypospolitej, czego wyrazem jest też objęcie od r. 1927 przez Pana Prezydenta Rzeczypospolitej protektoratu nad tą instytucją, jak również ze względu na to, że szereg miast, np. Kraków, Lwów, Wilno i Poznań, ma przedstawicieli w Radzie Naukowej Kasy im. Mianowskiego i czerpie z Kasy fundusze na swe potrzeby naukowe, należy subwencjonowanie tej instytucji przez związki komunalne uznać za rzecz zeszechmiar pożądaną i pożyteczną, a subwencjonowanie tej instytucji—jako pośrednie wykonywanie przez związki komunalne zadań, jakie na nich w zakresie oświaty spoczywają.

Dlatego też wspomniane wyżej zarządzenie nie dotyczy wcale subwencji, których związki komunalne od szeregu lat udzielają Kasie im. Mianowskiego.

Powyższe zechcą P. P. Wojewodowie mieć na uwadze przy zatwierdzaniu budżetów związków komun. oraz podać do wiadomości wydziałów pow. na podległych Panom obszarach

Powyższe podaje T. Wydział powiatowy do wiadomości w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewn. z 17 maja 1930 r.

L: 4071-Poż.

Mielec, dnia 13. 9. 1930.

Stwierdzono ponad wszelką wątpliwość, że Zwierzchności gminne większości gmin tut powiatu, nie przestrzegają zupełnie ustawy ogniowej z r. 1785 i rozporządzenia Pana Wojewody krakowskiego z dnia 4 lipca 1930 r. Ludność nie tylko nie posiada przepisanych przyrządów przeciwpożarowych ale nawet nie zna ich nazwy.

Winę tego stanu rzeczy ponoszą Zwierzchności gminne, które bezpieczeństwo przeciwpożarowe lekceważą sobie i powodują, przez niepouczenie ludności o groźnych skutkach nieposiadania bosaków a szczególnie tłumnic w razie pożaru, ogromne straty i szkody dla ludności ich opiece powierzycznej a przez to i dla Państwa.

Niejednokrotnie bowiem, możnaby nawet bardzo dużemu pożarowi przeszkodzić, gdyby były odpowiednie przybory pod ręką.

Posiadanie przepisanych przyborów ogniowych nie narazi ludności na koszt—są to bowiem rzeczy tanie a takie tłumnice każdy gospodarz może sobie sam zrobić. Należy tylko dopilnować, robiąc częste rewizje ogniowe.

Przypominam zatem, po raz ostatni p. p. Naczelnikom gmin wyżej wspomniane ustawy, z tem, że muszą być w całej rozciągłości wykonane

Zaniedbań stanowczo nie zniosę i opieszających pp. naczelników gmin z całą surowością będę karał.

L: 4070-Poż.

Na mocy rozporządzenia Pana Wojewody krak. z dnia 29 sierpnia 1930 r. L: Sam. XVI-22[2]30 polecam wszystkim Zwierzchnościom gminnym przedkładać sprawozdania o pożarze wprost Naczelnictwu X. Okręgu Straży Pożarnych w Mielcu, a nie jak dotychczas T. Wydziałowi powiatowemu.

Sprawozdania sporządzone mają być na przepisowych drukach które Zwierzchności gminne w Naczelnictwie X. Okręgu zapotrzebują. Sprawozdania mają być wysyłane w ciągu 24 godzin od wybuchu pożaru. Zaniedbania będą karane.

Za Tymczasowy Wydział powiatowy:

Starosta powiatowy: Balicki.